

Le principessa dormiente

Fratres Grimm

Traduction: Sven Frank e Italo Notarstefano

Le principessa dormiente

traducite in interlingua per Sven Frank, Germania, e Italo Notarstefano, Italia

Illustration: Margaret Evans Price

Composition: Thomas Breinstrup. Revision: Bent Andersen.

Publicate: decembre 2007

© 2007 Union Mundial pro Interlingua

Paolo Castellina, Svizzera, ha registrate iste e-libro in interlingua in un file MP3.

Tote derechos reservate. Iste texto es facite disponibile pro uso non-commercial solmente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o imprimate es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste publication pote assi esser reproducite, copiate, conservate in un systema de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle methodo: graphic, electronic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta, transferite a bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permittite citar in recensioni con indication del fonte.

Le principessa dormiente

Olim, in un pais multo lontan, habitava un rege e un regina qui desirava un baby. Multe annos passava ante que le desiro deveniva realitate e un parve puera nasceva.

Le rege e regina esseva multo felice, dunque illes celebra un grande festa. Illes invitava tote lor amicos e il habeva multe jubilo in le castello.

Le fees del regno etiam esseva invitate e post le festa tote le fees amabile vadeva al camera del parve principessa. Un post le altere exprimeva lor desiros: que illa poterea devenir belle, intelligente e amabile. Durante que le fees diceva lor desiros, le porta se aperiva e un fee malitiose entrava.

“Proque esseva io non invitate?” critava illa. De facto le rege e le regina habeva oblidate invitar la. Appoiante se super le cuna del baby le malitiose fee diceva: “Quando tu habera 15 annos, tu te piccara con un fuso e morira.”

Habente dicite isto, illa desapareva in un nube de fumo. Le ultime bon fee non ancora habeva conferite su dono, dunque illa desirava que le principessa non haberea morite, ma solmente haberea dormite pro cento annos. Le rege ordinava, que tote le rotas a filar del regno esseva destruite.

Le annos passava e le parve principessa deveniva un belle

juvene dama. Le malediction del fee malitiose esseva oblidate e tote le personas in le castello esseva felice.

Al dece-quinte anniversario del principessa, illa ambulava in le castello e aperiva un porta supra un vetere scala. In iste camera illa videva un vetule femina qui moveva un rota estranie.

“Que face vos?” demandava le principessa, qui naturalmente non jammais habeva vidite un rota a filar antea.

“Io fila”, respondeva le vetule femina. “Esque tu volerea probar lo?”

Si tosto que le principessa prendeva le fuso, illa piccava su digito e cadeva al terra in un somno profundissime. Quando le rege e le regina la trovava, illes la poneva in su lecto. Le fees amabile veniva e diceva que le principessa poteva eveliar se solo si un prince la basiava. E a fin que illa non debeva esser sol durante le somno longissime, illas brandiva lor virgas magic e cata persona e cata animal del palatio se addormiva. Le rege, le regina, soldatos, servitores e servitrices, cavallos, canes, muses e rattos, cata uno se addormiva e durante lor somno un silva magic cresceva circum le palatio pro proteger lo.

Le annos passava e legendas super le belle principessa dormiente circulava. Multe juvene homines probava attinger le

palatio in le silva, ma nemo succedeva penetrar in le silva magic.

Cento annos plus tarde exactemente, un juvene prince chassava presso le palatio e demandava a un forestero re isto.

“Mi vetule granpatre me narrava que un malediction esseva ponite sur le principessa e que illa esseva intra, dormiente un somno profundissime, con tote le personas del palatio e que illa poteva esser eveliate solmente per un basio de un prince. Ma nemo habeva succedite penetrar trans le silva,” addeva le forestero.

Le prince ascoltava con un entusiasmo que augmentava con le proceder del narration e prendeva in fin un decision: ille esserea le prince qui eveliarea le principessa dormiente. Ille regratiava le forestero e continuava su cammino in direction del silva que esseva circum le palatio.

5

Quando ille se approachava, ille prendeva su gladio, ma ille esseva stupite, proque le ramos vadeva a parte pro facer loco a ille.

Le prince non debeva usar le gladio. Quando ille arrivava al portas aperte del palatio, ille poteva vider le guardas dormiente. Le prince depest entrava.

Tote le palatio esseva dormiente, anque le canes in lor parve cabana. Le brave, juvene prince continuava su camino

trans cameras obscur cercante le principessa dormiente. Finalmente ille la trovava jacente in su lecto. Le principessa esseva ancora belle. Ille se geniculava e la basiava multo suavemente super le labios. Le oculos de illa se aperiva: finalmente le principessa se eveliava.

Presto cata persona in le palatio exiva del somno, le servitores, le servitrices, le soldatos e le cocineros, cata uno se eveliava e se extendeva, demandante se que cosa habeva evenite.

Le rege e le regina accurreva pro vider lor filia e finalmente la trovava completamente eveliate.

Le prince e le principessa se inamorava e le rege e le regina consentiva felicemente al maritage e totes viveva felice e longemente. Ma illes non moriva, proque illes continuemente vive in le narration de lor historia.

6